

Наближаються 91 роковини з дня народження Володимира Ілліча Леніна. «Ленінські ідеї живуть і перемагають» — під таким девізом готуються студенти нашого інституту до відзначення ювілею великого вождя.

З метою широкого відзначення ленінських днів партійне бюро інституту намітило ряд заходів. Будуть проведені бесіди в групах, гуртожитках, тематичні вечори на факультетах, відбудуться урочисті збори, де виступлять агітатори, викладачі й студенти, до чого вже почалася підготовка. В інституті організовується виставка творів В. І. Леніна, готуються стінні газети, присвячені роковинам.

Студенти разом із агітаторами груп відвідують музей В. І. Леніна. Підготовка до відзначення ленінських днів розгортається.

А як думають студенти?

Партійна організація фізико-математичного факультету приділяє велику увагу поліпшенню самостійної роботи студентів, яка є вирішальною умовою підвищення навчально-виховної роботи. Лише недовідками в самостійній роботі можна пояснити низьку успішність студентів — вона в першому семестрі становила 91,5 процента. На факультеті 51 студент одержав незадовільні оцінки. Комуністи, які виступали на партійних зборах, підкреслювали, що частина студентів недостатньо вивчають необхідну літературу, обмежуються лише конспектами.

Аналіз результатів зимової сесії показав, що деякі кафедри факультету послабили вимоги до окремих студентів, недостатньо контролювали їх роботу, а кабінети та лабораторії не створили необхідних умов для самостійної роботи студентів. Серйозні недоліки мали місце в роботі деканату факультету, який переважав розклад обов'язковими заняттями. Громадські організації, особливо профспілка і комсомольська організація, формально займалися питаннями дисципліни, виховної роботи. Лише цим можна пояснити факт відчислення зі складу студентів, а також переведення на заочний відділ 6 осіб.

Треба відмітити, що і в дру-

гому семестрі ще не ліквідовані недоліки в роботі факультету. Дисципліна залишається низькою, багато студентів пропускають лекції, запізнюються на заняття.

З метою поліпшення самостійної роботи студентів партійна організація та деканат факультету зменшили на 20 процентів обов'язкові відвідування лекцій з математичної спеціальності. Це вже дало позитивні результати: студенти добре виконують домашні завдання, самостійно вивчають виключені із лекцій теми, успішно ліквідують академзаборгованість.

Комуністи тт. Кордун, Боришполець в своїх виступах вказували на необхідність посилення контролю викладачів над самостійною роботою студентів.

Тов. Брегеда підкреслив, що політико-виховною роботою серед студентів повинні займатися не тільки викладачі суспільних наук, але й всі викладачі спеціальних дисциплін.

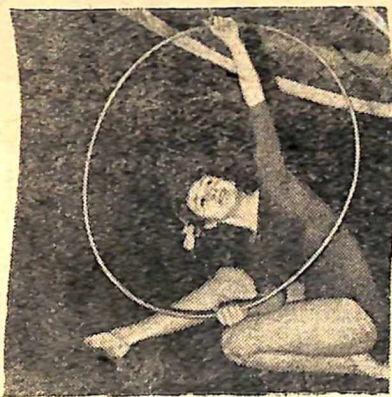
На питанні про підвищення авангардної ролі комуністів-студентів зупинилась тов. Сандакова. В обговоренні взяли участь також комуністи Сергунова, Черкун, Терещенко.

На жаль, студенти факультету ще не висловили своїх думок щодо перебудови самостійної роботи. А час не чекає!

В. РОКИТКО.

Спартакіаді присвячений

1 квітня в актовому залі інституту відбувся спортивний вечір, на який були запрошені також студенти інституту фізкультури. Вечір був присвячений підсумкам XII комплексної спартакіади та завданням, які стоять перед спортивним колективом інституту на майбутній спартакіаді вузів Київської області та спартакіаді Міністерства освіти УРСР. Перед глядачами з великою спортивною програмою виступили наші студенти і гості. На фото: внизу — голова спортивного клубу А. Сьомик вручає почесну грамоту і перехідний Червоний прапор переможцю XII комплексної спартакіади — фізико-математичному факультетові. Прапор і грамоту одержує голова фізбюро

В. Дровозюк. Зверху — гімнастичні вправи виконує студентка фізкультурного інституту.

Фото В. Шкардуна.

ЗА ПЕДАГОГІЧНІ ЗАКАДРИ

ОРГАН ПАРТБЮРО, ДИРЕКЦІЇ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ
І ПРОФОРГАНІЗАЦІЇ КИЇВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО
ПЕДАГОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ імені О. М. ГОРЬКОГО

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

Рік видання 5-й

№ 13
(147)

10

квітня

1961 року
ПОНЕДІЛОК

Ціна 1 коп.

АВТОГРАФАМ НЕ БУЛО КІНЦЯ

Хочете? Я вам про щось розповім. Ви знаєте, де знаходиться Ново-Ніжинська вулиця? Це в районі Караваєвих дач. Якщо ви їдете з міста автобусом, то не можна не помітити красивої будівлі з декількох корпусів. Це школа-інтернат № 16, в якій ми ось зовсім недавно проходили практику. А якби ви ненароком подумали заглянути туди 16 березня... Дівчата і хлопчики святково одягнені, метушаться, нетерпляче поглядають у вікна.

«Артисти» в українських костюмах, повні закулісного клопоту, як метеори носяться по коридорі. Справа в тому, що сьогодні тут вечір дружби, вечір зустрічі з студентами Африки та Азії.

Аж ось і вони! Ідуть! Ідуть! Через кілька хвилин гості в щасливому натовпі заходять в зал. Їх зустрів грім оплесків і море вдячних усмішок. Гостей запрошують на сцену в пре-

зидію, і ми від імені учнів вітаємо в їх особі всі волелюбні народи Африки і Азії. Вічна слава герою Африки Патрісу Лумумбі! Хай живе незалежна Африка! Зал торжествує. А потім гостей прийняли в почесні піонери, пов'язавши червоні галстуки. Далі почався великий концерт. Виступали і гості. А після концерту приміщення перетворилося у великий танцювальний зал. Піонери обступили почесних гостей тісним кільцем, щось розпитували, щось запитували. Автографам не було кінця.

Вже давно пролунав відбій, але залишати гостей не хотілося. Надовго запам'ятається ця зустріч.

Н. ЛЯШЕНКО,

На фото: афганський студент, який навчається в Київському держуніверситеті, в оточенні дітей.

У наших друзів

На адресу нашого інституту надійшов лист з м. Кошице. Ось що розповідають чехословацькі друзі про структуру своїх педагогічних учбових закладів.

Педагогічні інститути в нас — це молоді вищі учбові заклади, які були засновані тільки з 1 вересня 1959 року. Вони організовувались як позафакультетські вищі учбові заклади, які готують учителів 1—9 класів основних дев'ятирічних середніх шкіл. Молодь вступає до інституту сразу після закінчення середньої освіти або після практичної роботи. В перші два роки навчання слухачі проходять загальний курс. Після двох років вони можуть обрати один з двох напрямів підготовки вчителів. Одні проходять річний курс спеціального навчання для підготовки викладання в 1—5 класах початкової школи, інші — дворічний курс, на якому спеціалізуються з основних трьох предметів. Останні після чотирирічного навчання виходять з інституту вчителями 6—9 класів. Підготовка вчителів із спеціалізацією по трьох предметах має ве-

ликі труднощі, але із-за великої кількості середніх шкіл у селах це необхідно. У нас в інституті є 8 кафедр: марксизму-ленінізму, педагогіки і психології, словацької мови, іноземних мов, природничих наук, математики і фізики, образотворчих мистецтв, музики і фізкультури. Крім того, є факультетська середня школа, інститут підвищення кваліфікації вчителів, психологічно-виховна клініка, ботанічний сад.

Якщо вам цікаво знати про нашу роботу ще більше, то ми вишлемо плани занять, навчальні програми. Також просимо Вас, якщо це можливо, надіслати нам навчальні плани з окремих предметів, навчальні програми, плани кафедр педагогіки і марксизму-ленінізму.

Пропонуємо Вам співробітництво і сподіваємось, що дружба наша буде з кожним днем міцніти. Прийміть сердечні, дружні привітання від наших учителів, слухачів і працівників інституту. Бажаємо Вам нових, ще більших успіхів.

**КОЛЕКТИВ КОШИЦЬКОГО
ПЕДАГОГІЧНОГО
ІНСТИТУТУ.**

Прийшла весна, а з нею і нові турботи. Особливо їх багато у студентів, які проживають у гуртожитках. Другого квітня юнаки і дівчата вийшли на недільник, щоб навести порядок у подвір'ї, на спортивних площадках. На фото: студентка I курсу фізико-математичного факультету Лариса Юрченко за роботою по впорядкуванню клумби.

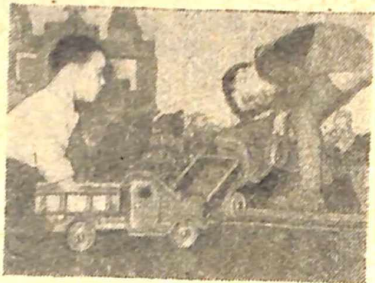

Знання, помножені на вміння

Здається лише вчора ми прийшли в дитячі садки. Тоді на деревах кучерявився іній, а зараз теплом дихає весна, і від її подиху розпускаються бруньки. Скільки вражень, скільки хвилювань! Кожен хоче розповісти про свої успіхи і невдачі, про відповідальну, радісну роботу в ролі вихователя. Скільки треба ласки і турботи, щоб кожному допомогти і кожного зрозуміти!

Немало треба мати знань, щоб задовольнити відповідями допитливих малюків. Цілком згоджуюсь з думкою студентки

ходу до дітей, прислухались до порад старших товаришів — вихователів. Часто слово студента не було авторитетним для дітей. Та змістовна навчально-

виховна робота допомогла зблизити дітей з їх «новими» вихователями. З нетерпінням чекали малюки приходу студентів у дитячий садок. Багато цікавих занять і розваг провели мої товариші в своїх групах. Глибоке пошукання внесли вони в дитячий колектив. Показ кінофільмів, діафільмів, лялькових і картонних театрів — добре, що всією цією ми навчилися в інституті.

Л. Читаєнко, що вихователь повинен бути артистом і художником. Мало мати знання. Треба вміти викласти їх дітям у доступній, цікавій формі. Яка почесна професія вихователя! Як приємно, коли твоєю відповіддю задоволені батьки, коли вони з нетерпінням чекають, що скаже вихователь про їх дитину.

В перні дні практики сту-

денти відчували труднощі. Шукали різноманітні шляхи під-

Та ось настав час прощання. «Хотілося б ще попрацювати. Весело було з дітьми», — щиро висловлюється Зоя Лобань. «Нарешті я знайшла своє покликання», — говорить Люда Читаєнко і на устах її задоволення і радість. Цікава, корисна справа бути педагогом-дошкольником.

Г. МАЙСТРЕНКО,
III курс дошкільного відділу.

Слово про Кубу

До прекрасних слів «свобода», «краса», «мужність», «сила» є синонім, який не зареєстрований жодним найповнішим словником. Це синонім — «Куба».

Ми зацікавилися Кубою порівняно недавно, раніше вона було здебільшого маловідомим островом, який перебував під гнітом чужинців, недалеко від Сполучених Штатів. І от цей острів сказав своє слово — голосно і виразно. Сказав слова, що долинули до кожного, незалежно від того, хотів він того чи ні. А поряд з іменами Лінкольна і Ганді, Сукарно і Лумумби стало ім'я молодого Фіделя Кастро. Прізвище це знають всі. Воно не потребує пояснень, як не потребують перекладу крилаті слова кубинських патріотів: «Куба — так, янки — ні!», «Свобода або смерть!».

Кубинський народ — хороший народ. Красивий. Веселий. Рішучий. І закоханий. Він закоханий у свого прем'єра і в загоном народної міліції, в своє сучасне і майбутнє, в свою культуру і пісні. Кубинці люблять поезію. Вони всі поети в душі.

Немає в СРСР людини, що не знає імен Пушкіна і Шевченка, немає на Кубі жителя, який не чув би про Хосе Марті та Ніколаса Гільєна.

Хосе Марті дивиться на нас з портрета очима розумної уважної людини. І ми відчуваємо, що йому більш до душі було б співати про щастя свого народу, але долею покликаний

він оспівувати боротьбу і страждання.

Хочеться цитувати поетів Куби.

Я тех уважаю, кто с трона Сшибает тирана. Мне любви Отважные, будь они с Кубы И будь они из Арагона.

Вірши, що під цими рядками міг би стояти розбірливий підпис М. Лермонтова. Або ось:

Я знаю горе глубже моря. Оно гнетет нас век от века. И это — рабство человека. На свете нет страшнее горя!

Хіба не проти цього ж борюся Іван Франко? Патріоти вірять в майбутнє, світле і вільне. Хосе Марті майже сто років тому написав рядки, які сприймаються сьогодні так, ніби вийшли вони з-під його пера годину тому:

...И цепи разорвав, народ мой величаво
Теперь идет путем свободы и побед.
Сбылась моя мечта, ее прекрасней нет!

Так, мрія здійснилася, земля Куби заповнилася піснями боротьби і звершень, мелодіями кохання і мужності. В давнину відійшли ті часи, коли звучали на Кубі такі рядки:

Они убивают, когда я не работаю
и когда я работаю, они убивают.
Работаю я или не работаю — все равно они убивают.

Значно ближчі в пам'яті народу дні, коли купка відважних переховувалася у горах, а підлі найманці Батісти намагалися знищити їх будь-що. Але

Рішення не допоможе, якщо...

Нещодавно комітет комсомолу розглянув питання «Про керівництво первинними комсомольськими організаціями з боку бюро ЛКСМУ мовно-літературного факультету».

Що ж було встановлено комісією по перевірці стану комсомольських справ на факультеті? На III курсах українського і російського відділів (комсорги А. Целік, А. Бондаренко), на IV курсі російського (комсорг С. Симонова), на V курсі українського відділу (комсорги Т. Бортник, Л. Тягнирядно) комсомольські внески не сплачувались протягом п'яти місяців. Комсомольські збори в групах проходять не систематично. Немає контролю над виконанням комсомольських доручень, а в комсомольців не виховано почуття відповідальності за доручену справу. На чергування на-

родної добровільної дружини з 74 осіб ходять 20—25 (це ж основне комсомольське доручення); з 41 комсомольця, виділених загонними піонервожатими, майже ніхто не ходить в школи.

На недільники, за які відповідає член бюро комуністка Л. Радченко, з виділених 25 осіб приходить вісім-дев'ять.

Комсомольське бюро не вживає рішучих заходів для вправлення становища. Можна було б ще назвати багато фактів байдужого ставлення бюро ЛКСМУ і його секретаря В. Шевцова до порушників комсомольської дисципліни. В багатьох групах низький рівень дисципліни у виконанні комсомольських доручень, але комсомольське бюро на своїх засіданнях не слухало ці групи, не проводило по цьому питанню комсомольських зборів, а лише

обмежилось тим, що заслухало інформації комсоргів III курсу А. Бондаренко, Л. Чуйкової, А. Целіка і не вжило рішучих заходів.

Комітет комсомолу вказав на ряд суттєвих недоліків у керівництві первинними комсомольськими організаціями з боку бюро, засудив байдуже ставлення до комсомольської роботи О. Балаана, Л. Кириченко, Л. Радченко, Є. Онищенко.

За недостатнє керівництво комсомольською організацією попереджено секретаря бюро ЛКСМУ В. Шевцова. За несплату членських внесків за 5 місяців п'ятьма групами факультету оголошено догану заступнику секретаря бюро ЛКСМУ по організаційній роботі І. Жировій, яка теж не сплатила членських внесків.

Але це рішення не допоможе, якщо комсомольські працівники факультету не змінять ставлення до своїх обов'язків.

В. БОНДАРЕНКО

3 блокнота практиканта

— Діти, якого кольору сніг, коли він розтанув?
(МУХА)

Методист (до Читаєнко):

— Чому у вас грязний календарний план?

Відповідь:

— Це чорновий, для одбучі.

Запитання: — Що є у ведмедика на туловищі?

Відповідь дитини: — Животик.

— Скільки я шукала цуценя, а скільки я його питала!

— Я весь вечір репетувала з Ньюрою заняття.

(БАРАБАШ)

— Діти, ви правильно виконували ролі звірів: діда і баби.

(РИБАЛКО)

— На занятті з ліпки ведмедя був живий об'єкт.

(АСЕЄВА)

— Діти, сидьте рівно, ноги покладіть на стіл

(АДАМСЬКА)

— Я намагалась всі роботи прикипнути.

— Діти, бачите, як я на ваших очах зробила будинок.

(РУДИК)

Фідель був невловимий, бо не боявся смерті:

Умирает один на постели,
пролежав без памяти год,
а другой, умирая, поет,
целой дюжиной пуль
прострелен!

У кубинського народу ще не закінчилася запекла боротьба. Вона триває. «Чорнобороді» не кидають зброї, вони на чатах. Народ вартує

...и всюду перед ним в пути сияет патриот Масео и зажигает свет Марти.

Про Кубу можна писати довго, бо наше серце б'ється в одному ритмі із серцями кубинських людей.

Нещодавно кінорежисер Роман Кармен побував на Кубі. Він привіз багато метрів стрічки, відзнятої ним на острові. Частина її вже демонструється як хроніка в багатьох кінотеатрах Союзу. Я бачив роботу Р. Кармена, і саме вона нашою хвилює мене на думку написати цю статтю. Кармен — романтик. Талановитий режисер неодмінно повинен бути таким. Він зняв крупним планом обличчя кубинських дівчат, жінок, чоловіків і, дивлячись на ці обличчя, розумієш, що такий народ ніяка сила не поверне в рабство. Такий народ повинен бути вільним, як орли і соколи, як пісня і поезія. Ми любимо народ Куби, його боротьбу, його літературу і музику.

Борис Пророков намалював незабутню серію «Це не повинно повторитися». Є там серед інших робіт малюнок «Мати»: молода жінка з рушницею за плечима годує малюка грудьми. Ця мати нагадує мені Кубу, прекрасну і непохитну, люблячу і непокінну.

Перед такою Кубою я схилиюся! Така Куба неодмінно переможе!

В. ТАТАЄВ.

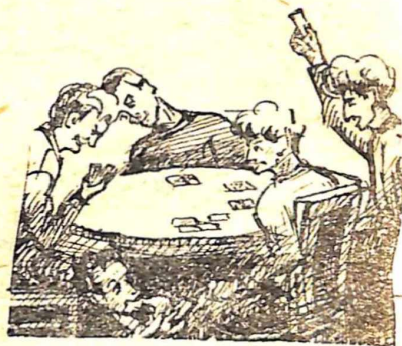
НАШІ ПОРАДИ

В одну редколегію...

«Радянський літератор» — стінна газета мовно-літературного факультету — виходить рідко і зовсім не відповідає своєму призначенню. Матеріали, вміщені в ній, надзвичайно сухі і невибагливі, добираються випадково, без необхідної вимогливості. Часта зміна редакторів, щорічно новий, нестійкий склад редколегії позначаються на художньому оформленні та змісті газети. З'являлися від випадку до випадку і додатки до неї — сатиричні («Носорог», «Швабра», «Іжак», «Бокс» тощо), спортивні («За спортивные успехи», «Фехтувальник»), курсові («Горьковець»), бюлетені («Музыкальные знания» та інші), але ніхто про них не скаже доброго слова. Були і нема. А чи не можна було б об'єднати всіх людей, які випускають ці додатки, в одну редколегію при тому ж «Радянському літераторові», щоб систематично випускати зразкову факультетську газету? Там були б статті і про навчання та дисципліну, відділи спортивні, музичні, сатира. Може, таким способом налагодилася б робота факультетської преси? Як думає про це партійне і комсомольське бюро факультету?

НЕ ПУХОМ, А ПЕРОМ

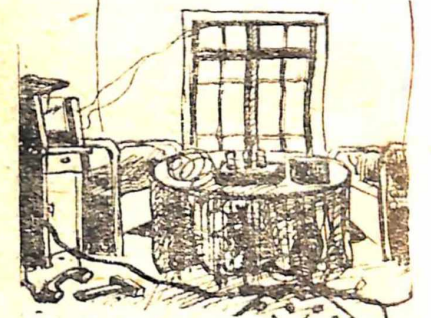
У 22 кімнаті гуртожитку № 1 гра в карти стала основним видом «спорту».

Два на два — і карти в руки...

— Ріж, хлоп'ята, до півночі!

Ляп та ляп — лунає стукіт. Блискотять з азарту очі. А кімната № 18 перетворилася в радіомайстерню.

Хлопці, фізики завзяті — Про це свідчить їх кімната: Як умільці-павуки, Всю дротами поснували. Є вже чутка, що вони Замовили двигуни. Петро Виноградов ніяк не обере собі кімнату за смаком.

Часто міняє він житло — Кочує з кімнати в кімнату. Добре було б, якби то В жодну його не пускати.

Редактор О. КАРДАШ.